

Շուշանիկ Կուրդիսյան

Գիշեր 2

Ահա սահեց լուսնկան
Երկնքում,
Մորմոքաբեր շուկ անցավ անտառով .
Միրտս հուզվեց մի հին ցավի պատճառով .
Չհանգած կայծեր լույս ընկան
Իմ կրծքում:

Հոգիս քեզ է երագում
Իբր թե՛
Սաղարթներից դողանջում է սիրո վեճ . . .
Տապ համբույրդ ես գգում եմ օդի մեջ,
Միրտս ծնեց երագում
Վառ հրդեհ . . .

Լա՛վ է այսպես չկա ցավ,
Խանդ, կսկիծ,
Որոնում եմ քո ստվերը ես լռին,
Մրտիս բոց լույս չի տալիս անտառին . . .
Լուսնկան էլ չքացավ
Երկնքից . . .

1911 թ. 8 հունվարի